Norsk Folkeminnesamling
www.folkeminne.uio.no

Asbjørnsen 31

NFS ASBJØRNSEN 31

P. Chr. Asbjørnsen.

Segner, m. m.

Einschaltblatt

zu andern gemeinen Stadt

Grundriß

Tillæg til det Foregaaende Gang fremskrevne

Regn.

Kun en Jagttagelse i Sommer skulde jeg endnu
tilføie om Regnen, der er en af de
Fænomener, som med den Øiensynlige Ud-
vikling af den ene Naturen, og imøde-
gaaende Regnen om ~~den~~ Fordelingen, der er en Beviis-
nød; men meget forskellig dog, ikke, da kommer
jeg paa Tegnene og skal dem fremforevise
under Tilslut Tegn paa Regn og Snee
og det fremforeskrevne efter Indkastet, jeg
(Overskrift)
samler Klokken dog, jeg troede det
gaar dog jeg, nemmelig Dit Stand
i Beretningen Sera skal jeg igjen
vore Forhandlinger efter. I alle Skjæbnesikke
Forholdsregler, man saa Regnen om gla-
nede Tarnsteeg efter Vorean.
Vore Vidtløftige til Regnet om Natten
gaar Bure, kun følgende Gjæn.
Det var efter saa i Bjørn med Natten
Vaar Herre det omarmende godt, Ske
forunden ak Udkiing var Sveder Skal
og voldsom, om Aftenen og Natten, saa
Lorsynende og Sand Jøkler
regelig om Natt og Dagen saa efter
efter og om Tilliigelsen og Natten

vidskeptisk og ofte tilkommende dårlige, som
som besøgte altid sine ønsker ved Bøger og
Øl og troede med at skaffe, altså med at
ofre ~~[illegible]~~ faadent Dæmoner Ærbødighed;
Ei mindre end Lærerolig gave sit gravøm
Fra skrøbelige Ørkener, dette fand Fred
og Ærlighed, fra det var nu lyst at sine
Mænd de forvirrede Fandefortælleri fandt Lærd-
ome Lærer og fand ved fattet og indsat, kort i
nu mangt Underværdig Forfatning, som
ygaarde for Fremmede af sin Kvinde Lin
sammenligt, at sin dette Kunde, Raffø Øksne
nu gav gaar Øvelse. Emma lagde sine
gave Øjekembanker, nu for i ved at
~~[illegible]~~ Øksne forsømmelser, og mere end det
ikke at sine. Dette er jeg ikke i Øvrige

Men ~~[illegible]~~ af Mærkelige ~~[illegible]~~ er
altsammen ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Gaster und Dorant?
Den Wolfs Mythologie ~~der~~ Seen und Elfen 2. Bog 82.
og 85.

---

1 Øksen gave Mærkelighed. Ved Mærkelighed
for i Byen var der for nu Dæl Øksen
nu Øksen, som ~~[illegible]~~ Øksen var det Dæl
i alle Bygningen, der var ofte i gammel
Mænd med mange Øjne, mørke Øjne
fuldt Øindrøf. Emma Øksen vil
fig forblanga gave Øjne og i Øjeblik
og nu gammel Ton fra Øjeblikkeligt

at faa jeg Lov til en Brand om Natten
til denne Historie, fortalte vi os selv
med egne Øjne nogen Tid siden komme
ind i Bryggerhuset, hvor han satte sig bag en
Ladskød, nærmere Gang til Hundestald
hvor Ligaa ~~med Brænde~~ og nærmere sig mod
Brændene. Min Historie. Den var
kommen ned og Tøkkerne. Der var ingen
Mand, og klink. Da jeg nu en Stak skilte Brænde
de øvrige Gaardsfolk til hinik: "Nu maa du
gøre dig at du ikke staar for Tilsigt og
"Forsøgelse" spurgte jeg "Jo, vi kan vel nok at
Ninhus ikke bliver ved Ilden uvent saa tidlig
og for 50 maa vi jo ikke lægge paa Ildsted
da ikke andet end det jeg tænk gøgen - jeg har
jo ikke Mod at tale ind Nogen, ogsaa
saa jeg kommer saa skal jeg — lægge
mig ned ~~i min Seng~~ i min Seng."
En af de øvrige gjorde
lige saa som Sommeringen, men jeg vaadeligt
og de Tøkkerne ved kunde vare ved 1, Rod jeg og
~~gjorde~~ Lagen til under Bryggerkjedlen, og
Jeg gik op. Min Frøk Jenklik - nej Ikke
kunde ikke Brændene og Brændene sprudlede ud omme
Skorstenen, men det jeg kunde jeg jo gjorde det.
Jeg fandt de Brændene ikke
Sengemand det gik ikke under, hellan ikke
Ligaa vilde gøre. Imidlertid lag jeg ned
Brand og Liv ankering med Lorens Jørd
og Lars og sagde det jeg i afbrydelig Søvnende

Brandes: "Til dem der gaaer ind i Herren vil komme frem, eller skal jeg ikke finde ind i Himmelen, vil jeg ikke bønfaldes af jeg er bange for dig." Nei der kan du vistnok sagt. Jeg nøiedes ikke – Herren skal forsøge os de mørke Veier, uden det er den kjendte Vei – "jeg har lavet Fjer Fjelen for i Haaven, jeg tænkte, jeg skulde forend den ødelande mig." Over den Eid at finde mere magt skjælder, at Hagen saaes fast Vissen paa Menneskesjel.

2 Søndag Fast den 12te Februar. Der i aftes, tænkte jeg ikke Taarer, forend denne Barnemoder indvang om at bryde, jeg for magt over Eid, siden jeg for Øiemed jag-arbeidet mig ud af Fremmedes Fremmegt Kere jeg forudvidt med nesten Troskabs, uvidende, at det var magt overtrædelser og jeg troede mig-vare Herrens Navn blan-vorent. Imidlertid kunde De maaskee, naar De med at afsondrede Dagen ugjerning skulde til at faa mindre gode Omstændigheder.

Den Fast den 12 Februar Sandsikkerhed og Dyre var skuet i Tvivl, gjorde alle de bedste mørke Skyggeskyttere sig Omsorg for at bage Dangen var vaglig mere om Aftenen saa Soldaten af Dagen, men det lykkedes ikke, de fandtes gjøre sig forud, for at forekom Barnet allerede i Hænderne. Ugnen

Uanset Ugen Uanset

Aftenen lod sine Døtre trække op af vandet af den
den Bøtte kogler i hundrede vis og af dem gave
Ønskerne. Men megen stoed da hver bag den
Kjeller, der var gravet Indskrifter og skjød
gave sine ønsker nogen Stærkning. "Men sagde
den ene, alle gaver ikke, men vi vide lad Sand
og Salg gave Jesu, Jesu vil nok Jesu nogen
der er Jesu verden." Sagen lag og en Tøm-
kung og lagde i Bøtten, saglede, skjød og Sæ-
gave Ladd af Jesum.

3. Langes Mari. Dette er Jeppe ikke stort mere
end en Bjerbomandsdreng, og var jeg det i Lad
lyttelighed Trek med det Hornguarnede.
Da Far var ikke behøvende Efterfølgere og Jesu
med de Danske Gave Jesu ikke kunde udvelge
Ord med Ligger Jeppe Mure, saa lod Jesu mele
Jeppe Drømmeriger eller agere Forfordigelse
en Dæmon af en uendelig Størrelse. Derfra
Jesu Jesus følgende Indskrift gave den.

Langes Mari er mit Navn

Og fandens Jordinger er mit vise Sprog.

Denne Mari er ikke med Jomfrubrøstet
men fornem den mere end kongl. Mari
en Dæmon i det Indre, der saa Jesu
sniger sig derog og bestræber Dæmon-
ring med Dæmon Jesu gavlag sig det og Jesu
forfærdet det ikke ligt. Morgenen efter fulder
alle Søsterinnerne Dæmonen med den Jesu
ring og Langes Mari blev Sandsynlig.

Imidlertid var jeg ikke tilfreds med det Vægt. Om Sommeren fik Langes Mand mig til at forestillerne, en Skovmandskone, indlat, og min foredragt. Jeg er i Dannekvinde-Klædet og siger om den: "Naar Skjugga begynder at faae knagga,
Revner baade Skura aa Vagga."

Den Mand som jeg spurgte Veien hos var et godt og fornøjelig Sommergæst var efter Jeres Ønske følgende: I Bare Skjortelue under Jeanne til Vandt, kastede sig ud i Bjørnegnavs og svømmede over. Da jeg var kommen ikke Dannekvinde-Klædet. Jeg sagde som om det Mand var undelig. Gnavsen og lamedes sig saa, til Jeg kommer for Soldaterne med Kniv. Endelig tog det lykkes det Jeg der omsider at Dannekvinde Sommerens Mundering med Kniv o. s. v.

4. Dette Vægt var ikke jeg mere end ikke til det gøbliænnes, det var det Lettere end Dansk i det Mirsiøen, men det var jeg nogenlunde for bestandig mindre. Dette var det Svæt jeg af Vægt kom fem fat gange, omtrent til Kommandør Skjøn at gjøre Kniv, Sæer med Kniven jeg ogsaa alle.

De Øvrige Tilhørere af Kvæl var 12 Kvæl. Vægten jeg var Jeres Land Tilsvar var en Gevær i Kor-Regimentsdragerne. Kjøbenhavn, Kul med Tilhøiren Gnavs og Lærde

Jeres vaben Gerard i en Ild, gjorde
nogle Fakler og erobrede "Borg". Engang
lod han en Gymnasiepige vaie Tørklæde over et
skarpt sig om Klokketårnet, men hun skrev derpaa
Tyngen følgende Vers: "Du lig vaie i Halmen,
saa mig i Halmen aa". — Dagens opfordrede
os om Skovmærkerne for min Sader.

5. Fleere gode Oplysninger.
Ved de Dannemænd under Kong Valdemar
Sejr i Estlandske Historie, afskaffede de alle
de Kvindemænd, hvorfra gamle Sagn og
Sødningen forsynede med Navne, saaledes
der over Rendmagelen blev Slow Ynk og Fremmer
ikke andet Folk. Men de forbavsende Gjæt
sig over vaben og ladende "Ile" med det klare
ord "vilegge". Kvindemøgning gave
Oplysninger, og den skal vinde den Dag i
Dag. — Forøvrigt af Dannis Sønner Forgjæmmer.

6. [illegible]

Dat i Dag indgivne Dannelsesregnskab for 1875 udviser Dagen den Regning der Drangø Præstegaard, hørende til Sagelund vanviraat, Regnskabet om Indtægter og Udgifter er gaet dermed det samme som sidste Aar, og er det saa hendrøgt at efterfølgende Udskrift af dette Regnskab fremgik der ved at sende en Afskrift af samme til Præsten og Kapellanen ved Drangø Kirke og Præsten i Vardø og Kapellanen i Vardø.

Dette er gjort ved Forhandling med Kandidat Dagen og undertegnede Sagelund Inspektørinde til Skiftet paa Sagelund Gaard.

Far du ile og Malum for Tomten du skal du faa vende med Tomten de
Far du ile og Malum for Tomten i du skal faa vende med Tomten du

Ogsaa er der ved forhandling med Kandidat Dagen fremmet det Ønske at der maatte blive udstukket og afgrænset det Areal som er Præstegaardens Eiendom i Vardø og Kjøbstaden, samt at der maatte blive udstukket til Præstegaards Jordskyl. Jordskyl Dag er ogsaa vendt til Drangø Kirke og de ovenfor Dagmentioneret.

Kvemstraanden Dagen saa jeg fra min ovenfor omtalte Gaardbruger Ole Guldbrandsen Bøske i Lørum fraa det Skadevoldende almindelig bekjendt, som er saaledes naturligt, der Bagemandens ansigt. En ~~Lam~~ Lau Faldet var Lykke fundet, om jeg ikke havde det fail, nu Ummuelig fuldstændig Beraabning for Kraft. 1

1. Dagen saa det store Jordskælv gik ud paa Gaarden Lykke forfulgt det Signer der, som var bestemt efligt i Kjøbenhavn, glædefuldt fik Hun gaa ny Jerusalemme, uden at han kunde blive nogen fredfra hendkom. Jan tilsidst hendt fu og signe, at hun nogen bad sine Husbondfolk at flytte ~~ud~~ paa fred Gaarden; "Ja - lagde han til - i Morgen skal det gaa ud saa, og saa vi ikke vilde, saa gik Dufred det nu, mumm, og Di skal ikke blive vredt!" Signe udsatte nu gunstig fred, den var blanden hende geraleg; men, uagtet Jerusalem mend kunde Gange ryd sig for hende og sin medfødte ejendelig fred tredvar-ter og troendningen, bekjendte de sig dog ikke derom, men kalde det dumt Blader o. s. v. Imidlertid forsømte hun ikke at benytte sig af det Skink hun havde faaet, hun gik-kede med Aftenen alt det i en ~~ejendommel~~ vundderagtig Tiste, men der var Foldgukkel og hun maatte have at faa nye Øksen og at Bøen Lingerbøl, der ikke kunde rummes i Øjnene, satte hun disse Ting gaa Øjeblikkeligt. ~~Det~~ Den Natten naagnaa Blanden, med en frygtelig Bragen og en saftig Lynstraale faaer hun og forforedt ~~[illegible]~~ den hun gaa sin Søm der havde at Kattebarn med Barnet: "Mand - signe hun - skjød dig af Sorg og, for nu troer jeg det blev Dommedag." Hun reiste sig i Sengen, men idet hun, sandsynligvis skjønde en Deel af hendes Sammen, og bevarede hun og det dim-de Barn kunstaa af en nedskjødende Bjelke. Min Mand

og inggen undkom Mandan. Jeg var Øjenvidne, og det
maatte jeg vaddede være — Mælinn. Ogsaa Jeg maatte
flygte og løbe — formerdelig nok — for vandrende Dis-
mand Jeg var at Lade nogen af sine Løsligeme Skaller.
Alle de omregnede i Huset ialt 14, ogsaa jeg alene var undvegne
omkom ved denne frygtelige Begivenhed; og saaledes gik det
dem-Lagger Regnet ud — fordi de ikke agtede gode Varsler
ved Vink.

I det forrige Museum forrøvrigt en Gjeldring under Overskrift
det skal forstilles at Præstehøne. Denne skal være fundet
i Skinnerne af et gammelt Huggeb med ommeonnt Gjerde
og Bent skal der sagt mig at ifølge en Beretning af Gom-
jarii Wangenstien herom, der vilde følge Ganske ding at Jeg
gande Tonne der gaa dingerne ved Forskrædt og hun og
Bornet maatte snaa ved Klamvaddede. Dette nedmere
og indtil om i Torvun. Men da B. skal Jeg ikke ledig var
ikke. at magt tallrenede Jeg Wangenstien, hvor Sparakler
er bekjendt ved forandrelig betjent sig af det Medal for-
at Jeg den andre Dalel 5.

---

2. Jeg er Gjerne i Dagen Dagen Jeg kan ikke ind-
holdet Gjente der mig er magt nakker
Jeg, der lander det Ofold, at det er Troldkol blev
det indeholdt i Jande og for denne Kunde Jeg ved
ddrig Jeg Ro. nuer hin ved min ved Ellandallar Kal-
lani; men Jeg forfølge Jeg Jande overvel ude Ogler kabdul-
bud og Tonde Gjed og magen Jerlegsen Jeg for-
Jelte det at Skare og Sprøgte om Jeg hin skal
de gjøre Jeg det blive Jeg gnit. Jagendrigte

den Dag idag. Seze.

Nissen paa Øure.

Jeg opvartede Øure paa tilbageveien den Lygter ved Akkerlangt
paa Nesset fjorden paa tilbageveien, skal den for nogen Aftes
den Jeg var vaagt om Natten der gjorde Mandag den morgen
~~efterfølg~~ Ejendt. Det er nu ikke mageligt at tale om at jeg
ugeplads Jeg og Søn, rotte derom Ligger meer de Forsor
fag om Morgen end at gjøre fuldstændig Alvor, og sætte
Skrot i den ene fine Jendsvaand ~~med mageligt om~~
~~mageligt~~, da man junder Aldsvarmen at male og Gjenne
gjelem mistar var forvarmet at sige ~~[illegible]~~ Jeg
skraalender Stæde Lanet paa Jeg mudey om Gjør
Kommer Akkaafe. Jeg paaley Jeg mudey om ~~[illegible]~~ Gjø
kommer Akkaafe. Dette gik skraalende til. Da mer magelig
Junder var for lit Gjørmen at male og Gjennemgaaelse
for jeg mindre ikke var forvarmet, skraalende Mandag
Valg, den nærmeste at faar, Alt det rette, ~~[illegible]~~ Vegner, og
Jeg ~~[illegible]~~ under Lærebrænd, forat ~~[illegible]~~ endelig den tilsigende
Morgen. Da jeg nu ~~[illegible]~~ var kommen og et Par
af Morgenen, saa jeg Mig kommer tilbagekommer
ud af Naaden med Jeger, gjorde den for og vaagner
Valg lagde Bad gjord Jorafskaar og Gjørafsaae. Den
tilsigende Det var jeg kommen tilbage igjen Gj.
ud Morgen paa Aalling igjen paa det Nye
kommet var mulig og Jeg med Naaden og forsøgte
de med Jeder. Efter den Tid Tid Mandag Morgen
alle Gjør til Gjørmen, og jeg udførte det alle
forefaldende. Klar er nu Mandag Eftermiddag
meget vaadt klad og det tarkende med Skinderne, og
jeg ~~[illegible]~~ Jeg og Lod sige ikke Jeder gjøre Jeder
til jeg. Disse Lagde jeg paa Loftet, der jeg ikke
Jeg, skadet det Gjørmen, og forat jeg fordelaa Jeg
de Lore, sig ~~[illegible]~~ Klar jeg egen og Lærer. Disse Lemmestande
Dag Skodderne, ~~[illegible]~~ sig den under morgen Aftenen
Gjennemfaar ~~[illegible]~~ og Krumspringe. Og det jeg mulig meer
tilbagekommer gjennemskaar sagde jeg. Det Jeg ikke mig
forligende igjen Gjørmen og Gjørmen det jeg ikke for at
Lad det jeg Gjørmen det Gjøre Gjørmen ikke, under

Fra en Gaard i Tiggerdrup hjemsøgt der megen mangt vakkert Pige. Hun havde det Hjertelig og Troelsmand blev indtagen i hende og hun lod hende nytte adskillig Ting, naar hun var nede om Aftenen eller Natten, men forbød hende overalt med Eftertrykkelighed og lovede hende Held og megen Herlighed. Pigen forvalte alle til Alle og sparede den Fred hun skulde gjøre for at Ellen kunde gaae. Men Ungen vilde ikke at vende hende hjemad for hun til megen mod Ellen Tone, der sagde: "Naar Ellen hun kommer til dig skal du sige hende at hun skal gjøre hun om Fred hun skulde gjøre ved mit Sind hun havde hvilket Brøk." Ja, da hun vankede sparede hun: "Den Ting gave de Engelske og Kiøbmand og Mari hand, hun blev ikke bevare." Dette var Ungen ikke lagde hun den efter Tonens Ord gaae sig. De Troldmænd nyder Ungen indtrad sig mod hende hun Ord Ord "Du vil dig!" Herved gik vilde trøst det det skulde det ikke forest noget blevet af mig." Ved den Tid at vaar hun ~~var~~ for hun Klaarskuelighed. ~~Men~~ da hun sidde blev gift med en Hemmand fik hun mange Børn det blev mager ikke med dem og de Lærede i Sorø Skoler. Og det hende sig mangen der hun hun med Høiheden erbarmede gaae Mandens, at Troldmandens gik hende bort og hun sagde: "Du kunde tagt mig, du, hvad hun var flygtet at Land og Vandet hendes!" Da Bondekone

Ved Vorfjorden i Hardenger var der et Hjeld af en forundelig Damage. Dagen var nemlig klistet og i den ene Hist ligger der en ømmedelig Sten, der skal være kommen ved en Tolgende Anledning fugen vende der en Bredefod og over Sjøerne, og at en Bjergrist alle Folk gave Tolgafonden Tomrekke alle Tog der efter Dam og flygtede med Bandet, hvilken skulde ikke kunne forvaag Bondekone, men i Sindsbetrøgt Hjerte hun ikke sagde noglen alle mente ondt forvaagen Troff, ved Dam vaanede Tagen af Hjeldet, klonede det gaae at hun der

have den rødes Ride af Troerne ved Landet under Kongen af Det Gjøre, der ~~[illegible]~~ med hvide Klædere eller Ligsøm i Skjortet indsyede Klædere af en hvidlig grøn Farve af ~~[illegible]~~ hvide Skjold ~~op~~ Lige og til Hjælm ~~[illegible]~~ Sværd, der ligger af Jern i hver Hånd. Det første Kaldet af Almen Bøkkeralgjørelse og Gjenindsættelse til Ære. Derom skal vore ~~[illegible]~~. En Fælleskom kan ingen ~~[illegible]~~ vårvand Sjæl og Jærde ikke for Ånd og Gudsbøk for sin Blod, men de Jøn kan ned med ~~[illegible]~~ vaklende Hjælp Sorbillerne gravet sin i Gudsbøkkens med det ~~[illegible]~~ Bagland og flugte den med sindene Holder med Hjælpet gave den modsatte Bord, at de Dødes og Sædes ~~[illegible]~~ af den og indsvøbte i Dannen, hvor den er at Vin den Dag i Dag.

Wonder Sager

Vamender af

P C Hilgovaser

Overtro.

16

Svek

Se Dølen 1869. 24 Jan

Svek. – Elk.

Den Fattigmand kaldes Svek eller Elk. Den Ting mødte en Mand som var bekymret for at nogen overtrådte noget en Gude og kom i Vraadesfare. Han lod skilde Sten til at Bøde den Gude saa Elk.

Og Mand, som af Frøken all. Lidelsen af Troldet og af Fordi al Bagal og Lagde i Varmen gjaa i Vand, og den Dag Throg dette var det fra. Gaa skilde Barnet Vaker i det Vand Bagefter.

Navne paa Kirkedøren

Den Fagmanden i Bø er det Ikke ah Skriver Navn paa Kirkedøren forvaaret Leg Som Skraflagt med Bud og Øgdan til fra vøgdige Magter. Indskriftens nuenligaander Skilt af Bornerker Skulende Navnen.

Helsingør Kloster

Mestre Murmestre af Sjælle
og andre steder og Grundlinierne
af Korset og Klostret kunne tydelig
nok endnu sandes: det dette
sin Tid ikke Dør. alle andre ved
Dørene. Hvad begyndte Vandalerne
endnu ligger det dengang af Ter
hvilende, og siden forfaldt dette
til en Linie med Jorden. Det
er altså en forunderlig Ødelæg
delse, der nærmere Dreie blev da
skulle foregå. B. Korset afbrudt
efter forrenden, med gjennem
alle Porte (Portalen) i Klosterbygnin
gen for det øvrige dem og sammenhæng
ende: en for ugen, den flyti
ge i det det øvrige og forfalt
der om den angivne dimensioner
i det samme Sted. Dette
er endnu tydelig. Det
er endnu tydelig om Muren. Dem

Ødelæggelse

gaar iggjennem. – Om Natten for saa vidt
muligt at undgaa Lysskjær. Kan kjøre
baade de der gaar forover, de der gik
med efter Fraadserne og hele Dagen
og Natten var der. Det efter Dor-
ten Tøi og at Barn og blev begra-
vet i den Tøi, og der var det
naturligvis, hvingig de ikke lod Ster-
ben, men de kjørte. Efterhan
han maatte gaa af Vognen for Sa-
danne Dokgner. –

Naar han Klostergaarden belaadt
medium.

Fortrøde, om der mirte Mand er
der Pagnom.

" ~~Efter dog~~ Karkiefor Fudt avsl.
mentlig naar Nermt Mand Maaan
ut. –

2 Sagn
ovenfor bestemt for
En Tirsdag i Holbæk

Ubrugt.

B 28. Men det var jeg ikke fort sig for gammel til, at Fadderen narrede for barter i Tilskuernes. Det var engang mere under Larsen levede og bonde ude i Ringene. Han var for stoer ostensor ~~Tilskuernes~~ Datteren under Tilskuernes, stoer omsved Kaninskindtakken, der var Pelsen og gik foran Tjenestepigerne og for Gjørtjenerne og brandte Øine i Tale, for de var og gik ud dem ude i Bjerghen. En Dag da som jeg ~~var~~ Fjerde lagde sig ned bagpa Summerhen ved Ænne, saa blev det saa vellelig kold at tenkere nødvendig, da det lod omen kvarnes Bøndnatten og Bjørgnes folk gad at gaa ud. Han saa fakke Jeg saa et Trinfolk, som stod ned Varmen og lagde Jeg Varme saa bag gaa Ryggen.

"Ola der er Tøi ned Folk", sagde Underskatteren det var Tjenestepigen det

Oprindelig beskaut for "En Tiuelag i Holtsia"

Øbugt

det var en Sammenrakning. Men han hørte ikke på det, han hørte det, som han med bort. Den anden Kattan var lige så iøjne, og den gamle det var det mest Ligner. Men det var det slig en artig Gøllafigl den lendre Kræmmer var en snakkesalig anden ofte om, at han mindst ville have det, nemlig han var en lidem Kræt – han dem da, sad det er ret klaberting sandelt. Da sagde han til de lendre: "Jeg vil gøre om vi ikke skal have en morgenkat. Der det lod gå gad Kattan, han var hin den iøjne, men lendre han skyldende ikke om Kagt. Kattan var Kæmnbrænd og kjørte bort i Rakkan gan Zøbiren, sad det fra de om Jante.

"Ja, ja, ja, nu fik Kæm hin Kjøgget fat!" se N.H.E. 3 p. 230 f.

Dette troede jeg mest ingen han var det ganske gen ikke Zunter, men det nu var den hin flestlend ~~han~~ selv hin solder jeg Gnumalig. Dig i anden hand ikke rigtig Kæmt det er ikke jeg nu, hvor de ikke troede gen

det mauvais. "Dem" siger de nu vi vore venner, med de selv mand, men kjøre Kæmt, udbrød Kaptajnen. "~~Ikke~~ Folk der gjalde for ærlige og siger ikke og det Vanvid. Smidlestad kan de nok undslå komme ud for Trold. Men fremdeles forfalde det sig!" spurgte han lidelig. "Kan den ikke en Dolejunde for Jan Jansen?" Kattan afsendte, den lærte en Sand ad Troldfriend. Jeg troer ikke, jeg fuldfølge det var ikke i Gjøre Trolland?"

"Det vil jeg rigtig ikke!" svarede Kæm troskyldig; "men det kræd var det. Den gjøre ham hånd det var den hånd Gjøre."

~~Det mauvais det er "Det er farlig Sørrede med de selv vandmænd Kjøre Kæmt sagde Kaptajnen. "Det blev ikke vi for gjøre Folk med det er ikke gjøre~~

~~Dette var et ialt usædvanligt Syn for den lille Pige som ikke var vant til at spænde Øjne af en Fremmed, et spændt Øjeblik af en Dreng Indbilninger og en Fremmed Indbilninger og en Fremmed Blev med Smuge Øjne af en Dreng for forvred Øjeblikkene.~~

"Jer," [~~begynder~~] under Samtalen "det var forfærdeligt, at det Lille var ude fra Bøgegården (29) bort. ~~Det~~ gamle Bedstemor Vetrem ~~var~~ er Pensionist, og hun var for ~~barn~~ svagelig. Jeg havde undertiden. Hun øjnede og hun vankede bunden vist og brandt med Røde Øjne sin i Øjen og Mund, Pave var det at Øjeblikket da alle andre flygtede Fjeldvandet, som havde hentet hende og hun lod hende gå med at efter nødtørftig vælge hende. Øjne Lænde, hun skulde øjne hende for vigt at hun skulde ikke bunden Øjeblikket og Øjeblikket og mere det, end hun vilde lige som. Dand ~~bar~~ ~~Pastoren for~~ sagde ~~for~~ hun vilde ikke øjne mere end andre Jenker; men hun bad Pastoren for sig for forandrede en Øjeblikket. Jeg

[nu minder jeg det,"

[Bestimmer Øjeneved Tolmed Øverkjøen, som de nødte kaldte det «Nar Dag i Dag» — det ligger Prag nadenfor Vestmanden

gaaende. Jeg siger, man har lang efter Sandt som en Ørkes, ~~og~~ og har Sandt ikke Ord for hans Smerter i Øjnene eller Øreerne. De har en gang og gjøtede i ~~Det~~ (30) midt Øjet Øjne Øjne og de kom i Øjet sammen. Da de Sandt fraskilte en lang Rind Sand om Øjet og Øjet, sagde Gnidderen og hans Øjne ~~gjøre ud~~ nedde. Jeg Sandt det Danmarkere:

«Jeg synes det er en Øjenudslæt.»

«Det, han er ikke med forskrækkelige Øjenstikker, men han er vores langstokkaltig, jeg han er nakker nok og han, det er ikke for det, for naar Øjenfolkene ~~Øjenfolkene~~ Øjne Øjne Øjnefolkstokke, saa knøttes det om de er lidt røde i Øjnene og Sandt i Øjnene og Lange i Øjnene. Jeg synes det er en Øjne Øjne Øjne og han sig da,» sagde Øjne og gnaskende med Øjne og gaaende med Øjne Øjne. Han vat sam de Øjne og Øjne Øjne, saa

M3

~~Kraftgestalte Jerne~~. Spurgte han sad trodsig:

"Man siger mig der, hvad jeg skal gjøre ved det at ~~Kvinden~~ Kvinden Jeres altid løber efter ~~os~~ den hvide Prinds Bislingard nede."

"Der sagde Zoldram, "du skal lægge en gren af Tyggest og Bjørnebærbladene, saa blir det ikke ford Kvinde."

Jun Sandt fandt sig i Tyrkiet, men dem Zjelder saltskorven saa vi kroger i Østergotland i Norrmen og Jacob i Mariet Jerud fandt han Mejnes og hun gik og gad da hun Smidaren efter Bjørnebærbladene da hun Jun Sandt fundet dem, saa lagde hun dem paa sig selv. Det varede ikke længe førend Troldet var der igjen; men da han kom til Sandt blev han ude paa.

"Ti vende dig!" sagde han, "Sandt hun ~~troet du~~ mit Vatten den Kvinde, du mente Kvinden var efter. Saa Sandt du ikke fandt noget Land af Sandt." Jeg den

Stund var hun her for tvaerts. Det blev hun optaget med at hjælpemand, lok nu hvad Udseende med Ringe og Lagnede i ~~Stunden og Afskeden~~ Vattengang i Stor Flandrighed. Det var det mange Gange efter dette, hun ~~fik~~ (33) lagde og skar faaet en Brold i ~~sig~~ Øjeblikke under. at dette Sammen Brodet kun fordi Sandt; var hun fandt-d. Lidt og sagde:

1 Pod Øjeblikke

"Du kunde tænke mig du var her du skriger at gaa af Stedet ~~og~~ Brodet Sud ~~og Brodet~~ og lave saadanne i Stunden og Afskeden."

"Du kroker skriger hun, skygge Hand, da du nu Øjeblikke efter du under fore Kvostanse og spærrer Lidende Jeanner Dødsgrænse. "Det er Ungdommen og ikke ogsaa, ruttelse Jeg" det er formaaet den ~~uskyldige Ungdom Lyst af~~ den uskalte Pakke, snart nu snart Øjnene, snart ovenpa snart, skjønt det synes, Øjne ved nu Øjnene ende at vi ikke var skjønt det at faa dørgtone.